

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820202997
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820202997.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: B. C. S., nar. XX.X.XXXX a Z. F. S., nar. X.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov, matka: Ing. A. F., nar. X.X.XXXX, bytom S., Q. XX, zast.: JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, M. Hodžu 14/1 a otec: Bc. N. Plšek, nar. X.X.XXXX, bytom S. XXX, S., o návrhu otca o zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. decembra 2020, č.k. 12P/25/2020-179, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na súd dňa 10.7.2020, v priebehu konania doplneným, (na pojednávaní dňa 17.8.2020) navrhovateľ žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť od podania návrhu na súd, u maloletého B. zo sumy 250 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a u maloletej Z. zo sumy 200 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, s odôvodnením, že od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti na obe maloleté deti (od 21.12.2018) došlo na jeho strane k zásadným zmenám v jeho pomeroch. Matka žiadala návrh otca v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť, pretože od doby poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom nenastala zmena pomerov najmä na strane maloletých detí, ktoré odôvodňujú zmenu predchádzajúceho rozhodnutia aj vzhľadom k uplynutému času od posledného rozhodnutia vo veci do podania nového návrhu na zníženie výživného. Kolízny opatrovník po vykonanom dokazovaní navrhol návrh otca v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu, že zníženie vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom nie je v ich záujme, poukazujúc na zhoršený zdravotný stav u maloletej Z. a takisto na výdavky maloletého B..

3. Prvá úprava výkonu práv a povinností rodičov voči obom ich maloletým deťom bola súdom realizovaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 10P/32/2010-176, zo dňa 8.9.2011, kedy obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke, otcovi bola určená na obe deti vyživovacia povinnosť a takisto súd upravil aj styk otca s oboma maloletými deťmi. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.9.2011. Naposledy súd upravil otcovi jeho vyživovaciu povinnosť voči obom maloletým deťom rozsudkom č.k. 5P/60/2018-118, zo dňa 27.2.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k.

4CoP/33/2019-156, zo dňa 25.9.2019. Súd uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletého B. mesačne sumu 250 eur a na výživu maloletej Z. mesačne sumu 200 eur, s účinnosťou od 21.12.2018. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2019. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom bol otec zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.530,94 eur. Už v tom čase bol ženatý a so svojou manželkou, A. S. a mali spolu maloleté dieťa, N. S., nar. XX.X.XXXX. Žili v rodinnom dome v S., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve otca a jeho manželky. Na zakúpenie tohto domu si otec vzal hypotekárny úver, ktorý splácal mesačne po 224,34 eur. Náklady mal aj s úhradou poplatku za vodu 95,12 eur polročne, za elektriку v sume 35 eur mesačne a za plyn 100 eur mesačne. V tom čase si otec hradil aj poisťku za auto 134 eur ročne, životné poistenie 204 eur a 236 eur ročne, rodinné úrazové poistenie 17 eur mesačne, poistenie majetku 82 eur ročne, platil daň z nehnuteľnosti 24 eur ročne, poplatok za odvoz komunálneho odpadu 20 eur ročne, za internet 20 eur mesačne a koncesionárky poplatok 4,64 eur mesačne. Okrem toho uvádzal výdavky na cestu do práce vo výške 150 eur mesačne a bežné výdavky na stravovanie, oblečenie, hygienické potreby, atď. Podľa jeho vyjadrenia tiež splácal pôžičku rodičom po 100 eur mesačne, a mal mesačné náklady na drevo vo výške 50 eur. Manželka otca v tom čase bola zamestnaná a podľa potvrdenia zamestnávateľa výška jej základnej mesačnej mzdy predstavovala sumu 2.100 eur. Maloletý N. v tom čase navštevoval materskú školu. Otec bol v tom čase vlastníkom osobného motorového vozidla značky Fiat Croma. Súd mal takisto zistené, že si otec dovtedy určenú vyživovaciu povinnosť voči deťom plnil riadne, pričom v konaní uviedol, že deťom pri príležitosti sviatkov dá aj finančnú hotovosť 20-30 eur a že maloletému B. v súvislosti s účasťou na olympiáde v Botswane poskytol sumu 60 eur a prispel mu aj sumou 80 eur na lyžiarsky výcvik. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom žila matka s deťmi sama v byte v Prievidzi, ktorý mala vo svojom výlučnom vlastníctve, v súvislosti s tým splácala úver sumou 72 eur mesačne, už v tom čase bola SZČO, pričom podľa daňového priznania za rok 2017 dosiahla príjmy vo výške 5.335 eur a výdavky vo výške 4.002,78 eur. Z matkou predloženého výpisu z účtu bolo zistené, že v mesiaci september 2018 dosiahla príjem vo výške 111 eur, v októbri 2018 598 eur, v novembri 2018 1.271 eur, v decembri 2018 1.427 eur, a v januári 2019 425 eur a teda jej priemerný príjem za vyššie uvedené obdobie predstavoval sumu 765 eur. V tom čase matka uhrádzala poplatok za byt vo výške 150 eur mesačne a mesačne takisto poplatok za elektriку 22 eur a plyn 15 eur štvrťročne. Už v tom čase si matka hradila dôchodkové poistenie vo výške 65 eur mesačne, poistenie auta vo výške 69 eur ročne, a platila ročne daň z nehnuteľnosti vo výške 14,82 eur a poistenie domácnosti vo výške 20,48 eur. Štvrťročne si takisto platila životné poistenie v sume 195 eur. Matka bola v tom čase vlastníčkou osobného motorového vozidla značky Peugeot 206. Vyživovaciu povinnosť mala len k obom spoločným deťom. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca bol maloletý B. študentom kvarty osemročného gymnázia v Prievidzi. Podľa oznámenia školy ročné výdavky súvisiace so štúdiom mal vo výške 159 eur a stravné v školskej jedálni za jeden obed platil vo výške 1,93 eur. Z oznámenia školy mal súd zistené, že maloletý vyniká v prírodovedných predmetoch, v ktorých reprezentuje školu na rôznych olympiádach a súťažiach doma aj v zahraničí a v decembri 2018 sa zúčastnil na medzinárodnej olympiáde mladých vedcov v Botswane, kde získal 3. miesto. Zúčastňuje sa i vedomostných sústredení v daných oblastiach a v súvislosti s tým mu vznikali ďalšie výdavky, ktoré škola vyčísliť nevedela. Matka v predmetnom konaní predložila doklady o úhrade spolu 100 eur za dve týždňové sústredenia v mesiaci október 2018. Maloletý B. navštevoval aj jazykovú školu LAREMIA - anglický jazyk, kde bol poplatok vo výške 38 eur mesačne. Už v tom čase mal maloletý zistenú histaminovú intoleranciu, v súvislosti s čím matka v konaní uviedla, že musí mať upravené stravovanie. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca bola maloletá Mia žiačkou 6. ročníka ZŠ. Podľa oznámenia školy, výdavky v súvislosti so školou mala vo výške 45 eur ročne, stravovanie v školskej jedálni predstavovalo sumu 1,16 eur za obed. Navštevovala ZUŠ, s čím podľa potvrdenia školy boli spojené výdavky vo výške 104 eur ročne. Okrem toho navštevovala aj ZUŠ - fotografický odbor, kde bol poplatok za prvý polrok vo výške 26,50 eur, za druhý polrok v sume 25 eur, a poplatok ZRŠ v sume 12 eur. Rovnako, ako maloletý B., aj maloletá Z. navštevovala jazykovú školu LAREMIA ohľadne anglického jazyka, kde sa mesačne hradil poplatok vo výške 16 eur. Podľa potvrdenia PhDr. Zacharovej, maloletá dlhodobo navštevovala logopedickú ambulanciu v Rázštepovom centre, Kliniky plastickej a rekonštrukčnej chirurgie v Bratislave a to jedenkrát za dva až tri týždne. Podľa potvrdenia MUDr. Klimentovej, z Čelustnej ortopedie v Bratislave, bola u maloletej v tom čase plánovaná ortodontická liečba po prerezaní trvalých očných zubov, spočívajúca v nasadení horného a dolného fixného aparátu a prídavného zariadenia na rozšírenie čeľuste. Náklady na celú liečbu sa podľa potvrdenia lekárky mohli vyšplhať až na sumu 600 eur. Z potvrdenia MUDr. Priehodu bolo takisto zistené, že maloletá je liečená pre bolesti oboch kolien a pre ploché nohy, v súvislosti s čím jej bola robená podologická diagnostika a ortopedické vyšetrenie, s následným odporúčaním cvičení, špecializovaných

na chodidlá a kolena, s tým, že samotná liečba môže trvať niekoľko mesiacov a náklady na liečbu sa môžu vyšplhať do výšky cca 300 eur.

4. Od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom uplynuli takmer dva roky. Od tohto času sa majetkové pomery rodičov nijako nezmenili, otec je podielový spoluvlastník rodinného domu, v ktorom žije so svojou manželkou a dvomi ich spoločnými deťmi. Matka je zase výlučnou vlastníčkou bytu, v ktorom žije s maloletým B. a maloletou Z.. V konaní bolo takisto preukázané, že v mieste bydliska matky počas víkendov sa zdržiava takisto aj súčasný priateľ matky. Matka v priebehu konania uviedla, že jej priateľ sa priamo na nákladoch v jej domácnosti nepodieľa, hradí však všetky výlety, ktoré absolvuje s matkou a s jej maloletými deťmi a takisto v prípade potreby zvykne takisto matku a jej deti voziť autom a vzhľadom na jej rečový handicap jej pomáha takisto pri vybavovaní záležitostí ohľadne detí s lekármi. Od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca matke nepribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Vyživovacia povinnosť má voči dvom spoločným deťom, B. a Z.. Otec maloletých detí má ešte dve ďalšie vyživovacie povinnosti, k maloletému N. a takisto mu od času poslednej úpravy výživného pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému S. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa narodil s vážnymi zdravotnými problémami, ktoré si najmä bezprostredne po narodení vyžadovali časté návštevy rôznych odborných lekárov (viď č.l. 18). Podľa vyjadrenia otca na poslednom pojednávaní vo veci, zdravotný stav jeho maloletého syna S. sa postupne upravil, pričom v súčasnej dobe sú náklady na jeho starostlivosť podstatne nižšie, ako v čase jeho narodenia. Matka je i naďalej SZČO, podniká v tom istom odbore, ako predtým, pričom z jej daňového priznania za rok 2019 mal súd zistené jej celkové príjmy vo výške 5.865,50 eur a výdavky vo výške 4.328,08 eur, základ dane 1.537,42 eur. Podľa tvrdenia matky na pojednávaní, z dôvodu pandemických opatrení v súvislosti s COVID-19, mala v poslednom období menej zákazníkov, v súvislosti s príchodom Vianoc však očakáva zase vyššie príjmy. Za obdobie od 1.1.2020 do 3.8.2020 bol jej príjem z podnikania vo výške 1.689 (241 eur mesačne) - viď výpis z jej účtu na č.l. 70. Matka je takisto poberateľkou rodinných prídavkov na obe maloleté deti. K výške príjmu svojho priateľa sa vyjadriť nevedela. Otec v čase poslednej úpravy výživného bol zamestnaný v spoločnosti UNIPHARMA - 1. slovenská lekárska akciová spoločnosť, so sídlom v Bojniciach, kde jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 1.530,94 eur. Z oznámenia a písomností doručených vyššie uvedenou spoločnosťou súdu, mal súd zistené, že s vyššie uvedenou spoločnosťou rozviazal otec svoj pracovný pomer výpoveďou, v zmysle ustanovenia § 67 zákonníka práce, zo dňa 28.2.2019. Pracovný pomer otca v tejto spoločnosti skončil uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby, ku dňu 30.4.2019. Skončenie pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa otec v priebehu konania zdôvodňoval potrebou osobnej starostlivosti o maloletého S., vozením maloletého N. do a zo škôlky ako aj tým, že má staré, nespoľahlivé auto. V súčasnosti je otec zamestnaný v spoločnosti SLOVAKTUAL s.r.o., so sídlom v Pravenci, v ktorej spoločnosti otec dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.271,70 eur (obdobie mesiacov júl 2019 až jún 2020). V období od mája 2019 do apríla 2020 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.243,17 eur. Manželka otca je od mája 2020 na rodičovskej dovolenke s mesačným príjmom vo výške 370 eur. Poberá rodinné prídavky na dve deti. Súčasné mesačné výdavky otca sú nasledovné: splátka hypotéky 224 eur (otec v úverovej zmluve vystupuje ako jediný dlžník, aj keď rodinný dom nadobudol s terajšou manželkou každý v jednej polovici do podielového spoluvlastníctva), životné poistenie v Kooperatíve 17 eur (204 eur ročne), platba povinného zmluvného poistenia motorového vozidla 12 eur, životné poistenie v poisťovni Amslico 20 eur (236 eur ročne), rodinné úrazové poistenie (on, deti B. a Z.) 17 eur (č.l. 16 a 17), poistenie majetku a za škodu v poisťovni Allianz 7,50 eur (90 eur ročne). Otec ďalej tvrdil, že spolu s manželkou platia mesačne za stravu, oblečenie, kozmetiku a drogeria pre celú rodinu 600 eur, náklady na zdravotnú starostlivosť 40 eur, náklady spojené s cestovaním (práca, lekár) 200 eur (v priebehu konania, po spochybnení tohto výdavku matkou, uviedol, že v tejto sume sú zohľadnené aj ďalšie náklady s motorovým vozidlom - jeho údržba, opravy a pod.), náklady na maloletého N. v súvislosti s návštevou škôlky 47 eur (33 eur strava a 14 eur poplatok za škôlku), vodu 20 eur, elektriku 39 eur, plyn 47 eur, drevo na kúrenie 50 eur, daň z nehnuteľnosti 41,42 eur ročne (mesačne 3,45 eur), náklady na komunálny odpad 10 eur (120 eur ročne), daň za psa 10 eur ročne (č.l. 9), koncesionárske poplatky 5 eur a internet 20 eur. Keďže aktuálne boli detské rehabilitácie v nemocnici pozastavené, syn S. navštevuje súkromné rehabilitácie, za ktoré uhrádzajú 15 eur za hodinu cvičenia Vojtovej metódy. Otec stále spláca pôžičku jeho rodičom v sume 100 eur mesačne. V priebehu konania otec predložil do spisu viacero dokladov o úhrade nákladov za ošetrovanie zubov - 2 potvrdenia vystavené mu dňa 31.7.2020 MUDr. Hajašom spolu na sumu 200 eur (č.l. 80 a 81) a 3 pokladničné bloky spol. AspraDent z obdobia rokov 2019 a 2020 (č.l. 82) spolu na sumu 240 eur, tvrdiac, že má problémy so zubami. Takisto predložil súdu výpis o zakúpení rôznych liekov pre svoju rodinu za obdobie od 17.5.2019 do 22.6.2020 (č.l. 83), spolu vo výške 300,02 eur, čo

v priemere za jeden mesiac predstavuje čiastku 25 eur. Tvrdil tiež, že máva migrény a že si kupuje lieky proti bolesti mesačne v sume 30 eur. Predložil súdu takisto výpis (č.l. 84), ktorým preukazoval náklady na pohonné hmoty v období od 14.10.2019 do 19.11.2019, teda v čase, keď mal jeho syn Paľko vážne zdravotné problémy a musel s ním často cestovať na rôzne vyšetrenia (spolu išlo o sumu 357,81 eur). Takisto predložil súdu pokladničný doklad na sumu 182 eur, ktorú zaplatil za opravu svojho vozidla v marci 2020 (č.l. 85). Deti žijú spolu s matkou v spoločnej domácnosti v jej dvojizbovom byte, na ktorý sú mesačné náklady 179 eur (nájom + električka + plyn). Takisto platí za komunálny odpad sumu 95,41 eur ročne a daň z nehnuteľnosti za rok 2020 16,81 eur ročne a poistenie bytu 22 eur ročne. Za rok 2019 mala matka nedoplatok na vyúčtovanie dodávky tepla, vodného a stočného vo výške 183,94 eur a na elektrike vo výške 26,24 eur. Mesačné výdavky spojené s bývaním tak predstavujú sumu 206,50 eur, t.j. na jedného člena domácnosti 68 eur. Ďalšími mesačnými výdavkami matky sú splácanie hypotekárneho úveru 72,54 eur, telefón 20 eur, internet 15,02 eur, oblečenie, obuv 30 eur, hygiena 20 eur, dôchodkové poistenie 65 eur, strava 100 eur, pupočníková krv - uskladnenie 20,95 eur ročne (1,75 eur mesačne), benzín + povinné zmluvné poistenie (nezahŕňa návštevy lekárov v Bratislave ani vozenie B. na sústredenie a stáže) 30 eur mesačne, splácanie pôžičky vo výške 50 eur mesačne. Spolu mesačné výdavky matky tak predstavujú sumu 470 eur. Maloletý B. je študentom osemročného gymnázia v Prievidzi. Je mimoriadne nadané dieťa, najmä v oblasti chémie, fyziky, matematiky a informatiky a v tejto súvislosti sa zapája do veľkého množstva mimoškolských, ale aj školských aktivít (viď zoznam vypracovaný matkou na č.l. 121), z dôvodov ktorých mu škola umožnila štúdium podľa individuálneho učebného plánu. Pravidelnými mesačnými výdavkami maloletého B. sú strava v škole 40 eur, cestovné do školy, na krúžky, k otcovi 20 eur, hygiena (kefka, šampóny, dezodorant, prací prostriedok, krém, krém na ekzém, žiletka) 19 eur, školské pomôcky a kopírovacie služby 10 eur, permanentka na plaváreň 7 eur, oblečenie, obuv a športové potreby 60 eur, strava mimo jedáleň 150 eur, vreckové 20 eur, doplnok výživy na histamínovú alergiu 10 eur. Takisto maloletému v prípade, ak ide na súťaž mimo Prievidze, platí cestu a dáva mu peniaze na stravu vo výške asi 15 eur. Spolu mesačné náklady na maloletého tak podľa matky predstavujú sumu 351 eur. Ročné náklady u maloletého B. pozostávajú z poplatkov za Radu rodičov 20 eur, školské aktivity - výlety, exkurzie 50 eur, náklady na učebnice, pracovné zošity 60 eur, oprava displeja na notebooku 80 eur, a čítačka na knihy 110 eur. B. sa v roku 2019 zúčastnil na mnohých školských aktivitách, na ktorých sa sumou 40 eur mesačne podieľala luventa a na ostatných matka maloletého. Podľa vyjadrenia matky, v roku 2019 mala matka v súvislosti s týmito aktivitami maloletého náklady v celkovej výške 2.380 eur, teda asi 198 eur mesačne (viď bod 2 odôvodnenia rozsudku). Maloletý B. sa v roku 2020 doposiaľ zúčastnil takisto viacerými akciami, za ktoré v prvom polroku bola uhradená suma 600 eur (100 eur mesačne) a plánuje sa zúčastniť aj ďalších aktivít (viď č.l. 88). S účasťou na sústredeniach a súťažiach sú spojené podľa tvrdenia matky výdavky s cestovným na uvedené podujatia, ubytovaním, stravou, vreckovým a podobne. Po skončení obmedzení v súvislosti s ochorením COVID-19 má B. plánovanú medzinárodnú chemickú (Japonsko) a astronomickú olympiádu (Kolumbia). Pre tento účel sa pripravuje aj jazykovo, má záujem o získanie medzinárodného jazykového certifikátu. S financovaním B. aktivít jej pomáhajú jeho starí rodičia, matkina sestra, a jej rodina, avšak otec maloletého sa nad rámec bežného výživného na potrebách maloletého nepodieľa. Maloletý B. v súčasnosti trpí antihistamínovou intoleranciou, kožnými ekzémami a navštevuje aj očné oddelenie raz za rok a raz za dva mesiace endokrinológiu. Zbierka na stužkovú u maloletého predstavuje sumu 220 eur (č.l. 151). Maloletá Z. je žiačkou 8. ročníka ZŠ. Narodila sa s vrodeným rázštepom pery a podnebia, s čím súvisí odborná starostlivosť na zubnom oddelení v Bratislave. Podľa oznámenia Univerzitnej nemocnice Bratislava, Ambulancie plastickej chirurgie - detská, zo dňa 3.9.2020, maloletá bola opakovane operovaná na Klinike plastickej chirurgie v Bratislave. Je zaradená do dlhodobej dispenzárnej starostlivosti Rázštepového centra pri KPC. Sú u nej potrebné pravidelné kontroly v rázštepovej poradni odborníkmi, plastickým chirurgom, pediatrom, čelustným ortopédom a logopédom, v súčasnosti prebieha čelustno-ortopedická liečba (č.l. 71 a 155). Je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodom. Má za sebou 4 operácie, najbližšie ju čaká uzavretie rázštepu. Naposledy bola operovaná v októbri 2019 (odstránenie cysty v rázštepe). Od uvedeného obdobia má v súvislosti s jej vonkajším vzhľadom psychické problémy, problémy v škole, ktoré vyústili až do pravidelných návštev detského psychiatra v Trenčíne (č.l. 100) a detského psychológa v Novákoch, pričom táto návšteva psychológa je hradená sumou 30 eur za hodinu. V čase od októbra 2020 do decembra 2020 bola maloletá Z. doma s matkou, ktorá sa o ňu po operácii osobne starala. Maloletá takisto navštevuje aj kožné oddelenie, chodí na kontroly raz za dva mesiace. Zhoršený zdravotný stav u mal. Mii a s tým súvisiace náklady, matka vydokladovala viacerými správami zo zdravotnej dokumentácie maloletej (č.l. 71, 73, 99, 116-119 /náklady z r. 2019 a 2020 za ošetrovanie na čelustnej ortopédii 100,36 eur/, 147, 154, 155). Jej pravidelnými mesačnými výdavkami sú cestovné do školy, na krúžky a k

starej mame 20 eur, hygiena (kefka, šampón, dezodorant, prací prostriedok, krém, menštruačné vložky, odličovacie vody ...) 20 eur, školské pomôcky, kopirovacie služby a výtvarné potreby 30 eur, jazyková škola Laremia 16 eur (v súčasnosti skupinovú výučbu kvôli ochoreniu COVID-19 nenavštevuje), ZUŠ Prievidza - výtvarný odbor 6 eur, plávanie 30 eur, oblečenie, obuv a športové potreby 70 eur, strava 170 eur, vreckové 20 eur, návšteva logopéda a zubára v Bratislave, špecializované pracovisko 1-2 krát mesačne - výdavky na pohonné hmoty 50 eur, návšteva detskej psychologicko-ambulancie v Novákoch 30 eur za hodinu (č.l. 73, 101), doplnok výživy a lieky 10 eur mesačne. Spolu tak mesačné výdavky u maloletej Z. predstavujú sumu 472 eur. Ročné výdavky maloletej pozostávajú z poplatkov za Radu rodičov 20 eur, školské aktivity - výlety 50 eur, školské učebnice, pracovné zošity 60 eur, fond ZR - výtvarná 14 eur. Maloletej v minulosti zakúpila notebook v sume 300 eur, strojček na zuby za doplatok 600 eur (špeciálny kvôli rázštetu pery a podnebia) a plánuje maloletej zakúpiť takisto grafický tablet na kreslenie v sume asi 300 eur. Ročné výdavky na plávanie u maloletej sú vo výške asi 300 eur. Maloletá sa v roku 2020 zúčastnila tábora, s čím mala matka náklady vo výške 219 eur (č.l. 71) + náklady na benzín 289 eur a intuitívneho kempu v sume 108 eur (č.l. 72). Spolu tak ročné výdavky u maloletej boli vo výške 1.700 eur, teda 142 eur mesačne. Raz ročne sa s ňou zúčastňuje na rázštepovej poradni, navštevuje aj špeciálne ORL vyšetrenie v Bratislave.

5. Rodičia mal. detí v priebehu konania sa sporili o tom, ako často a ktorého odborného lekára ich deti v tom ktorom čase navštívili (viď č.l. 120 a 127). Z výpisov z účtu poisťovne na meno mal. Mii (č.l. 130-135) sú preukázané jednotlivé úkony, súvisiace so zdravotnou starostlivosťou maloletej od 1.7.2018 doposiaľ. Z výpisov z účtu poisťovne na meno mal. B. (č.l. 136-138) sú preukázané jednotlivé úkony súvisiace so zdravotnou starostlivosťou maloletého. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom spoločným mal. deťom sa pomery u mal. syna otca, N. v podstate nezmenili. Navštevuje škôlku (mesačné náklady vo výške 47 eur), je zdravý a ďalšie osobitné náklady nemá. Budúci školský rok nastúpi do 1. ročníka ZŠ. Dňa 14.10.2019 sa otcovi narodilo ďalšie dieťa, S. S., ktorý sa však narodil so zdravotnými problémami. Po pôrode bol prevezený do nemocnice v Trenčíne, kde bol na umelej pľúcnej ventilácii takmer týždeň. Mal syndróm akútnej dychovej tiesne (RDS), sepsu a trpel perzistujúcou pľúcnou hypertenziou. Tiež mal pozitívny novorodenecký skrining na cystickú fibrózu. Na základe týchto ťažkostí je v sledovaní na niekoľkých odborných ambulanciách - detskej očnej ambulancii v Trenčíne, detskej kardiologickej ambulancii v Bojniciach, detskej pľúcnej ambulancii v Prievidzi, na detskej neurológii v Trenčíne a tiež je sledovaný v ambulancii pre rizikových novorodencov v Trenčíne. Z dôvodu podozrenia na cystickú fibrózu je sledovaný aj v detskej pľúcnej ambulancii v Banskej Bystrici. Na základe odporúčania detského neurológa navštevoval dvakrát týždenne rehabilitačnú ambulanciu NsP v Bojniciach a cvičil Vojtovu metódu. Keďže aktuálne boli detské rehabilitácie v nemocnici pozastavené, navštevuje súkromné rehabilitácie, za ktoré uhrádzajú 15 eur za hodinu cvičenia Vojtovej metódy. Pokiaľ ide o peridiocitu cvičení Vojtovej metódy u mal. S., táto postupom času klesá, v súčasnosti s ním chodia na tieto cvičenia raz za dva týždne. Z výpovede rodičov mal. detí na pojednávaní, mal súd zistené, že otec si vyživovaciu povinnosť, naposledy mu určenú voči obom deťom až doteraz riadne a včas plnil. Uviedol však, že z dôvodu plnenia si svojej vyživovacej povinnosti voči obom deťom doposiaľ nebol schopný zaplatiť nedoplatok z vyúčtovania dodávky elektriny (viď zúčtovacia faktúra z č.l. 164). Nad rámec bežného výživného na ne v tomto roku neprispel.

6. Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd prvej inštancie k právnomu záveru, že návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, od podania návrhu na súd, zo sumy 250 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne u mal. B. a zo sumy 200 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne u mal. Z., je v celom rozsahu nedôvodný. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom sa nijako nezmenili majetkové pomery rodičov maloletých. Obaja rodičia vlastnia nehnuteľnosť, v ktorej bývajú so svojou rodinou (otec je podielový spoluvlastník rodinného domu v podiele jedna polovica (druhá je vo vlastníctve jeho terajšej manželky) a matka je výlučnou vlastníčkou bytu. Maloletým deťom všetku osobnú starostlivosť v súčasnosti takmer výlučne zabezpečuje len matka, pričom v jej starostlivosti o maloleté deti súd nezistil žiadne nedostatky. Naopak, otec sa s maloletým B. stretáva maximálne len v rozsahu stanovenom súdom a s mal. Z. sa v súčasnej dobe takmer nestretáva, pričom vzájomný vzťah medzi nimi je narušený. Otec síce na výživu oboch svojich detí platí súdom určenú sumu, nad rámec takto súdom určenej vyživovacej povinnosti však neprispieva, aj keď obe mal. deti majú zvýšené náklady, spočívajúce v tom, že mal. B. je nadpriemerne nadaný, z dôvodu ktorého sa venuje mnohým nákladným mimoškolským aktivitám, súvisiacim s jeho ďalším osobnostným napredovaním a mal. Z. má zase vážne zdravotné problémy, vyžadujúce si zvýšenú zdravotnú starostlivosť, ktoré mali za následok takisto zhoršenie jej psychického stavu. Aj počas terajšej zhoršenej pandemickej situácii

otec obmedzil svoj styk aj s mal. B. a celú ťarchu starostlivosti o mal. deti prenechal matke, ktorá v tom čase bola aj z tohto dôvodu (nielen kvôli pandémie) limitovaná v podnikateľských aktivitách, čo sa prejavilo aj na jej súčasných príjmoch. Pretože od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči obom mal. deťom sú obe deti staršie o necelé dva roky a ich náklady sa od tohto obdobia v podstate nezmenili (konštatovala to aj ich matka), pričom náklady deklarované matkou detí otec nespochybnil (spochybnil len matkin výber psychológa pre mal. Z.), možno uzavrieť, že mesačné náklady u mal. B. sú vo výške asi 549 eur (351 eur + 198 eur) a u mal. Z. asi vo výške 614 eur (472 eur + 142 eur). Pokiaľ otec v priebehu konania namietal náklady na mal. Z. ohľadne jej návštev psychológa, súd konštatoval že tieto výhrady sú nedôvodné. Je všeobecne známe, že zvlášť v tejto dobe ľudia stále viac využívajú služieb psychológa, čo má za následok ich nedostatok. Výšku nákladov za jednu hodinu konzultácie matka preukázala písomným dokladom a teda o výške týchto nákladov nemožno pochybovať. Napokon, aj sám otec môže zabezpečiť pre mal. Z. vhodnejšiu osobu psychológa, aj pokiaľ ide o náklady s tým súvisiace. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletým spoločným deťom ich rodičov sa v podstate nezmenili ani náklady u mal. syna otca, N., ktorý i naďalej, v súčasnosti však už ako predškôľák, navštevuje materskú školu. Od poslednej úpravy výživného na mal. deti matke ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla. Tá naopak pribudla otcovi, narodením syna S., dňa 14.10.2019, ktorý sa navyše narodil v zlom zdravotnom stave, ktorý u neho vyžadoval zvýšenú zdravotnú starostlivosť, najmä v prvých týždňoch života. V súčasnosti, aj podľa vyjadrenia otca, sa zdravotný stav mal. S. upravil a náklady so zdravotnou starostlivosťou u neho podstatne klesli a pozostávajú z nákladov na cestovné. V konaní otec takisto preukázal, že od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti voči obom deťom podstatne klesol aj príjem jeho manželky. Kým v čase poslednej úpravy výživného bol jej základný príjem vo výške 2.100 eur a v čistom podľa otca 1.470 eur, z ktorej sumy však značnú časť vynakladala na cestovné do práce, po odrátaní nákladov ktorých jej zostala „len“ suma asi 1.000 eur, v súčasnosti je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne. Pomery na strane otca sa zmenili aj v tom, že kým v čase poslednej úpravy výživného bol jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.534 eur, v súčasnosti je o niečo nižší, vo výške 1.271 eur. V tejto súvislosti neobstoja tvrdenia otca, že základná mzda jeho je, resp. bola u oboch jeho zamestnávateľov rovnaká, resp. u súčasného zamestnávateľa je dokonca o niečo vyššia a že vyšší príjem u predchádzajúceho zamestnávateľa mal z dôvodu vyšších odmien, pričom jeho predchádzajúca práca bola náročnejšia a vyšší príjem z tejto práce mal po vynaložení vyššieho pracovného úsilia, pretože je povinnosťou rodiča zabezpečiť svojmu dieťaťu, ktoré je výživou na neho odkázané, rovnakú životnú úroveň, akú má jeho rodič. Bolo teda v možnostiach a schopnostiach otca u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa, u ktorého sám, z vlastného podnetu skončil pracovný pomer, mať príjem vyšší, a o možnosť tohto vyššieho príjmu sa otec pripravil sám, svojím vlastným rozhodnutím. Neobstoja z tohto pohľadu tvrdenie otca, že svoju pôvodnú prácu zmenil z dôvodu, aby bol bližšie so svojou rodinou, aby mohol brávať do a zo škôlky svojho syna N., alebo že nemal peniaze na opravu auta. Preto súd pri opätovnom posudzovaní vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom vychádzal z potenciálneho príjmu otca vo výške 1.534 eur mesačne (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Tak, ako aj v čase poslednej úpravy výživného matka podnikala, tak tomu je i v súčasnosti. Z matkou predloženého daňového priznania za rok 2019 a takisto z jej tvrdení mal súd zistené, že jej príjmy z podnikania sa ani v súčasnej dobe nezmenili. Hoci sú ovplyvnené súčasnou pandemickou situáciou, podľa tvrdenia matky, je predpoklad, že v mesiaci december sa jej príjmy dostanú na úroveň z predchádzajúceho roku. Pokiaľ otec v priebehu konania spochybnil príjmy a výdavky matky v podnikaní, všeobecne tvrdiac, resp. naznačujúc, že je v možnostiach každého podnikateľa deklarovať v daňovom priznaní aj fiktívne príjmy a výdavky, tieto svoje tvrdenia alebo skôr úvahy, nijako racionálne nezdôvodnil, naviac, keď matka svoje príjmy aj výdavky z podnikania preukázala daňovým priznaním. Pokiaľ otec v priebehu konania tvrdil, že spolu s matkou v jednej domácnosti žije aj jej priateľ, ktorý by sa na nákladoch v domácnosti matky mal takisto podieľať, súd konštatoval, že v priebehu konania, vypočutím matky a takisto mal. detí, prostredníctvom kolízneho opatrovníka, mal súd preukázané, že matkin priateľ sa v jej domácnosti naozaj zdržuje asi tri dni v týždni a teda v tomto období by sa mal na nákladoch domácnosti podieľať. Matka túto skutočnosť nespochybnila, tvrdiac, že jej priateľ jej síce na spoločné náklady v domácnosti, keďže majú oddelené financie, neprispieva, pomáha jej však tak, že vozí matku a jej deti, komunikuje s lekármi namiesto matky pri vybavovaní rôznych vecí deťom kvôli jej rečovému handicapu a platí všetky náklady súvisiace s výletmi s členmi rodiny matky, ktorých sa zúčastňuje. Dôvodná bola námietka otca aj ohľadne nákladov matky, súvisiacich so zaplatením diaľničnej známky, keďže v priebehu konania matka potvrdila, že diaľničnú známku za rok 2020 uhradenú nemá. Za dôvodnú súd nepovažoval námietku matky o výške nákladov rodiny otca na stravu, oblečenie, kozmetiku a drogériu vo výške 600 eur, ktorá suma sa súdu vzhľadom na to, že na týchto nákladoch sa podieľajú štyria členovia otcovej rodiny a sčasti na strave aj mal. B., ktorý domácnosť otca pravidelne navštevuje (je pravda,

ako to tvrdil otec, že matka uvádzala pre trojčlennú svoju rodinu dokonca pri týchto položkách náklady vyššie), javila ako primeraná. Súd sa však stotožnil s tvrdením matky o rozporných vyjadreniach otca o nákladoch na cestovné, ktoré otec uviedol vo vyššej sume, než v čase poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti, a to aj napriek tomu, že v čase poslednej úpravy bol odkázaný cestovať do zamestnania autom, čo v súčasnosti už nie je potrebné, keďže otec pracuje v obvode svojho bydliska. Pokiaľ otec na výhrady matky k tejto položke nákladov uviedol, že v tejto sume sú zahrnuté aj náklady na údržbu, opravu jeho starého vozidla a ďalšie náklady súvisiace s vozidlom, súd konštatoval, že tieto náklady s vozidlom mal otec predsa už v čase poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti. Súd sa takisto stotožnil s tvrdením matky, že otcom uvádzané náklady na pohonné hmoty v súvislosti s návštevami odborných lekárov mal. Pavlom uvádzaných otcom vo výške 150 eur sa javia ako nadnesené, v tejto výške mohli byť len v čase po narodení maloletého, no v súčasnosti možno podľa názoru súdu akceptovať sumu do 50 eur mesačne. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom právnej zástupkyne matky a vyplýva to aj z ustálenej judikatúry slovenských súdov, a síce, že odôvodnené potreby každého dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, absolvovania aktuálneho stupňa vzdelávacej sústavy, prípravy na budúce povolanie štúdiom, ako i od jeho záujmov a nadania. V danom prípade obe staršie deti otca majú podstatne vyššie výdavky v porovnaní s mladšími, ktoré sú ešte v útlom veku. Pri rozčlenení príslušného percentuálneho rozpätia výšky výživného na 4 vyživovacie povinnosti otca, je dôvodné konštatovať adekvátnosť zostávajúcej sumy výživného na mladšie deti otca. Mladšie deti žijú v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý sa prirodzene podieľa aj na ich osobnej starostlivosti, na rozdiel od jeho starších detí. Navyše, matka zabezpečuje starostlivosť o mal. Miu v súčasnosti aj v čase, keď by podľa rozhodnutia súdu mala byť v starostlivosti otca (maloletá sa v súčasnosti stýkať s otcom odmieta). Pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil, a to ani do budúcnosti, so zreteľom na predpoklad zvyšujúcich sa potrieb oprávneného dieťaťa, v súvislosti s jeho vekom, rastom a štúdiom (viď napr. aj odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/81/2019). Pokiaľ teda otec so svojou manželkou plánoval v rodine narodenie dieťaťa (mal. Pavol), je pravda, čo tvrdila aj právna zástupkyňa matky, a síce, že bolo potrebné zo strany otca a takisto aj jeho manželky pred plánovaným rodičovstvom vziať do úvahy aj z toho vyplývajúce zníženie príjmu v ich rodine (nástup manželky otca na materskú dovolenku zo zamestnania) a súčasne zvýšenie nákladov v ich rodine (na novonarodené dieťa), pričom si museli byť vedomí aj toho, že otec má aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti k deťom, ktoré sa vekom blížia k dospelosti a ktorých životné náklady sú z vyššie uvádzaných dôvodov (mimoškolské aktivity, zdravotný stav) nadštandardne vysoké, úhradu ktorých pomáhajú matke zvládať aj ďalší jej rodinní príslušníci, a na ktorých sa otec od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti k mal. deťom už nepodieľa (dovtedy otec prispieval deťom pri príležitosti sviatkov sumou 20-30 eur a podieľal sa finančne aj na nákladných mimoškolských aktivitách syna B.). Vychádzajúc potom z vyššie uvedených zistení a právnych záverov súdu, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú u oboch mal. detí naďalej veľmi vysoké najmä z dôvodu mimoškolských a školských aktivít u mal. B. a v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom u mal. Z., s prihliadnutím tiež na ďalšie potreby oboch detí, súvisiace s ich návštevou školy a ďalšími potrebami, odôvodňujúce ich vek (náklady na stravu, oblečenie, hygienu, kultúrne vyžitie) a na možnosti a schopnosti oboch rodičov, pri zohľadnení skutočností, že takmer výlučnú starostlivosť maloletým deťom zabezpečuje matka, že otec okrem riadneho plnenia si svojej vyživovacej povinnosti na potreby detí neprispieva a s mal. Z. sa v súčasnosti ani nestretáva, a pri predpokladanej skutočnosti, že rodičia žiadne vážnejšie zdravotné obmedzenia nemajú (súdu ich neoznámili) a teda nemajú ani zníženú schopnosť zaradiť sa do pracovného procesu, že obaja rodičia sú bytovo zabezpečení, že otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť, že potenciálny príjem otca je vyšší, než aký dosahuje u súčasného zamestnávateľa, že matkine možnosti mať vyšší príjem z podnikania čiastočne limituje osobná starostlivosť o jej mal. deti (aj keď táto už vzhľadom na ich vek v celom rozsahu už nevyvažuje vyživovaciu povinnosť otca), pri zohľadnení predpokladaných nákladov oboch rodičov na bývanie, stravu, oblečenie, hygienu a kultúrne vyžitie, s tým, že na nákladoch na bývanie a vedenie domácnosti otca sa musí podieľať aj jeho manželka, ktorej príjem v súčasnosti je podstatne nižší ako v čase poslednej úpravy výživného a na nákladoch na bývanie a vedenie domácnosti matky by sa mal čiastočne podieľať aj jej priateľ, ktorý v domácnosti matky prebýva v priemere tri dni v týždni a na to, že osobnú starostlivosť maloletým zabezpečuje v podstate len matka (z dôvodu ktorého nemôže mať vyšší príjem, ako v súčasnosti), považoval súd návrh otca, o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom v celom rozsahu za nedôvodný a preto ho zamietol. Aj keď od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči oboch mal. deťom sa príjem v rodine otca znížil a náklady v jeho rodine sa narodením mal. S. zvýšili, náklady na potreby dvoch starších detí otca sú tak vysoké, že neumožňujú zníženie vyživovacej povinnosti otca voči oboch

jeho starším deťom. To, že je i v súčasnosti v možnostiach otca platiť na výživu oboch jeho mal. detí súdom naposledy určené výživné, mal súd v konaní preukázané nielen tým, že otec si až doposiaľ svoju vyživovaciu povinnosť voči obom deťom riadne a včas plnil, ale aj tým, že návrh na zníženie výživného si na súd podal až s odstupom takmer 9 mesiacov po narodení jeho syna S. (už v tom čase mala jeho manželka súčasný príjem a náklady súvisiace so zdravotnou starostlivosťou o mal. S. boli v tom čase vyššie, než sú v súčasnosti). O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ustanovenia ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec mal. detí, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu. Má za to, že v konaní preukázal podstatnú zmenu okolností na jeho strane, ktorá spočíva predovšetkým v strate príjmu jeho manželky a vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoP/33/2019- 156, „Je nepochybné, že súd prvej inštancie pri skúmaní rozsahu vyživovacej povinnosti aj vo vzťahu k ďalšej vyživovacej povinnosti otca maloletého N., zobral do úvahy aj príjem manželky otca. Jednou z foriem zabezpečovania vyživovacej povinnosti k maloletému je aj osobná starostlivosť o maloletého, pričom, aby sa dieťa podieľalo na životnej úrovni rodičov nie je potrebné, aby obidvaja rodičia prispievali rovnakou sumou výživného na dieťa, pokiaľ je vyživovacia povinnosť zabezpečovaná aj osobnou starostlivosťou rodiča.“ Začiatkom roka 2019, keď sa pojednávalo o zvýšení výživného na mal. B. a Z., mal iba jedno ďalšie dieťa a manželka mala príjem zo zamestnania v Žiline. Do mája 2020 mala manželka nárok na materskú dávku, ktorá zodpovedala 75% jej hrubého príjmu, teda materskú mala približne vo výške jej čistého zárobku. Od polovice mája však poberá už len rodičovský príspevok vo výške 370 Eur, preto návrh podal až v tomto čase, keďže dovtedy príjem ich domácnosti bol v zásade rovnaký, avšak od času prechodu na rodičovský príspevok sa príjem domácnosti dramaticky prepadol a má to značný vplyv na chod celej domácnosti, kedy majú existenčné problémy s uhrádzaním základných potrieb aj mladších maloletých detí. Je si plne vedomý svojich povinností, ale má za to, že samotná skutočnosť, že riadne a včas platí výživné na B. a Z., keďže mu táto povinnosť priamo vyplýva zo zákona a výška je určená súdom, pričom si je plne vedomý dôsledkov neplnenia tejto svojej povinnosti, mu nemôže byť na ťarchu a automaticky to súd a sociálny úrad nemôžu vyhodnotiť, že je to v jeho možnostiach. On nemá inú možnosť ako platiť toto výživné aj za cenu, že mu s bežnými nákupmi potravín musia pomáhať rodičia a svokra, inak by posledný týždeň v mesiaci už nemali prostriedky ani na to najnutnejšie. Na okresnom súde preukázal všetky svoje výdavky a dokázal, že matka detí zveličuje výdavky na deti, pričom mnohé z nich ani nezdokladovala. Výdavky na mobil, počítač, čítačku kníh či tablet sú výnimočné a nie každoročné. Rovnako preukázal výpisom z účtov poisťencov, že matkou deklarované návštevy lekárov s deťmi sú z tretiny fiktívne, čo okresný súd vôbec nebral do úvahy. Okresný súd sa taktiež uspokojil s konštatovaním, že by matkin priateľ, ktorý s ňou žije v domácnosti mal prispievať, hoci neprispieva a súd sa vôbec nezaoberal zistením výšky jeho príjmu. Súd taktiež opomenul skutočnosť, že vo februári Mia zmenila základnú školu a prestúpila do športovej triedy na Škole Sama Chalúpku v Prievidzi, kde sa venuje plávaniu. Pričom športová trieda je určená pre Športovo talentovaných žiakov, ktorej je systematická športová príprava súčasťou vyučovania. V športových triedach sa vyučuje podľa upraveného učebného plánu základnej školy, pričom predmet Športová príprava sa vyučuje podľa osobitných učebných osnov. Do športovej triedy sa prijímajú žiaci po overení špeciálnych zručností, schopností a nadania. Vyberajú sa športovo-talentovaní žiaci z rôznych základných škôl na základe výberu, súhlasu lekára a zákonného zástupcu. Výber sa uskutočňuje na základe výsledkov dosiahnutých pri overovaní schopností a predpokladov pre Športovú výchovu a na základe dosahovaných výchovno-vzdelávacích výsledkov. Napriek tomu, jedným z dôvodov na zamietnutie jeho návrhu bol nepriaznivý zdravotný stav Z.. B. aj Z. sa už vekom blížia dospelosti, a teda starostlivosť o ne už nevyžaduje taký čas, ktorý by reálne bránil matke pri výkone jej povolania. Navyše ako SZČO si vie veľmi aktívne organizovať svoj čas tak, aby nekolidoval so starostlivosťou o deti, a preto by sa už aj matka mala finančne podieľať na týchto nadštandardne vysokých nákladoch maloletých detí. Navyše má B. ukončenú povinnú školskú dochádzku, dovŕšil vek 16 rokov, a preto by aspoň sčasti mohol prispievať na uhrádzanie niektorých svojich výdavkov, čo pri jeho talente a mimoriadnom nadaní nemôže byť problém. Je nesporné, že matka maloletých detí nevyvíja žiadne úsilie na to, aby sa mohla finančne podieľať na úhrade nákladov B. a Z. a napriek tomu, že B. má takmer 17 rokov a Z. má 14,5 roka, stále tvrdí, že ona nemôže pracovať. Naproti tomu, všetka ťarcha finančnej starostlivosti je na jeho pleciach a aby si túto svoju povinnosť dokázal splniť, musela sa jeho manželka vrátiť počas prvej rodičovskej dovolenky skoro do práce (N. mal iba 1,5 roka), keďže výpadok jej príjmu spolu s jeho výživným ohrozovali ich rodinný rozpočet. Keď manželka dostala v práci v Prievidzi výpoveď a keďže nemohli zostať bez druhého príjmu, musela prijať prácu, ktorú dostala až v Žiline. Okresný súd taktiež opomenul skutočnosť, že si uplatňuje daňový bonus na dve maloleté deti Vladimíra a S., ktorí žijú s ním v spoločnej domácnosti (45,44 eur na každé dieťa). O výšku tohto bonusu

má vyšší čistý príjem, avšak má za to, že by na túto skutočnosť mal súd prihliadať pri určovaní výšky výživného na B. a Z.. Tento jeho príjem vo výške daňového bonusu na N. a S. je určený pre tieto dve deti a nemal by byť zahrnutý do výšky jeho príjmu pre účely určenia výživného na B. a Z.. Okresný súd sa okrem iného vo svojom rozhodnutí opiera aj o § 75 ods. 1 Zákona o rodiny, a teda, že sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Napriek preukázaniu výšky pevnej a pohyblivej zložky mzdy u jeho pôvodného a aktuálneho zamestnávateľa, súd jeho argumentáciu neuznal. Keďže v roku 2019, pri zvýšení výživného na maloletého B. a Z., manželka pracovala v Žiline s pracovnou dobou od 8:00 do 17:00, plus hodina (hodina a pol) cesty do práce a z práce s bránim do úvahy poveternostné podmienky a aktuálnu situáciu na cestách. On u pôvodného zamestnávateľa mal pracovnú dobu od 7:00 do 15:30 s tým, že raz za 5 týždňov mal pracovnú dobu od 6:00 do 14:30 a raz za 5 týždňov od 9:30 do 18:00. Navyše obe ich pracovné pozície si vyžadovali prácu nadčas, a teda nedalo sa presne dodržiavať stanovený pracovný čas, mnohokrát v práci museli byť dlhšie. Táto organizácia práce dvoch zamestnaných ľudí sa nedá nijako skĺbiť so starostlivosťou o škôlkara. Preto keď dostal možnosť pracovať v Pravenci, teda v mieste bydliska a pri zachovaní jeho mzdy, sa rozhodol pre zmenu práce. Touto zmenou nijako neohrozil plnenie svojej vyživovacej povinnosti, lebo stále má stabilný príjem, ktorý je nadpriemerný na región Prievidze. Stále má za to, že časť mzdy, ktorá je určená na výživné pre deti, má slúžiť na uspokojenie všetkých vyživovacích povinností a tie má 4. Napriek tomu súd viac ako 30% jeho čistej mzdy určil ako výživné iba pre dve staršie deti. A keďže manželka, s ktorou majú spoločnú vyživovaciu povinnosť na ich spoločné deti nemá príjem, musí si vyživovaciu povinnosť plniť nie len osobnou starostlivosťou o spoločné deti, ale aj finančne uspokojovať ich potreby. Navyše sa musí vo zvýšenej miere starať o výdavky ich rodiny, keďže manželka nemá príjem. Všetky jeho deti by mali byť rovnako chránené a mali mať rovnakú možnosť na uspokojovanie svojich potrieb. Je neprimerané, aby staršie deti mali dostupné všetky technické a športové vymoženosti a uspokojené všetky svoje záľuby a potreby (vrátane cestovania B. po svete), pričom ostatným, hoc mladším a nie až tak náročným deťom, neostáva ani na kúpu najjednoduchších vecí, akou je napr. bicykel, keďže má vôbec problém uhrádzať základné potreby (elektriku a jedlo). Okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti určenia výživného zmenil tak, že mu zníži vyživovaciu povinnosť na maloletého Adama zo sumy 250 eur mesačne na sumu 120 eur mesačne a na maloletú Miu zo sumy XXX eur mesačne na sumu 100 eur s účinnosťou od 10.07.2020.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca mal. uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 03.12.2020 na Okresnom súde v Prievidzi. Zníženie vyživovacej povinnosti nie je v záujme maloletých detí. Navrhoval rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

9. Matka mal. detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec v podanom odvolaní uvádza, že preukázal zmenu na jeho strane, ktorá spočíva predovšetkým v strate príjmu jeho manželky a k vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti poukázala na to, že otec maloletých detí vôbec nereflektuje skutočnosť, že zmena pomerov nenastala na strane jeho maloletých detí B. a Z.. Krajský súd v Trenčíne vo veci vyživovacej povinnosti otca na mal. deti rozhodol Rozsudkom zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 4CoP/33/2019 a to tak, že napadnutý rozsudok prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Zmena uvedeného rozhodnutia, aj vzhľadom k uplynutému času od posledného rozhodnutia vo veci do podania nového návrhu na zníženie výživného nie je potrebná ani oprávnená. Rovnako na túto skutočnosť poukázal aj okresný súd v ods. 11 rozsudku zo dňa 03.12.2020. Príjem manželky otca mal. detí poklesol o cca 600 eur, tak ako to uviedol samotný otec mal. detí v predošlom konaní a v súčasnosti poberá rodičovský príspevok vo výške 370 eur a súčasne aj prídavky na deti z ich manželstva. Naďalej poukazovala na konštantnú judikatúru napr. KS Prešov 21/CoP/81/2019, 11CoP/15/2017 KS Žilina. Z uvedeného dôvodu nemožno prihliadať na argument otca, v zmysle ktorého žiada znížiť výživné, pretože mu poklesol príjem a je toho názoru, že je potrebné vychádzať z potenciálneho príjmu otca vo výške 1534 eur mesačne, ktorého sa dobrovoľne vzdal. Otcovi maloletých detí nebráni nič v tom, aby si svoj súčasný priemerný príjem vo výške 1271 eur navýšil dohodou o vykonaní práce v inom zamestnaní, vzhľadom k jeho vzdelaniu a schopnostiam. Otec maloletých detí podal návrh na zníženie výživného na mal. B. a Z. z dôvodu, že sa mu narodil maloletý syn S.. Tento návrh však podal po 9 mesiacoch od narodenia mal. S., navyše ako uviedol na poslednom pojednávaní vo veci S. zdravotný stav sa od podania návrhu upravil a náklady súvisiace so zdravotnou starostlivosťou mal. S. od podania návrhu klesli podstatne. Tento argument ako dôvod na zníženie výživného na mal. B. a Z., už teda nie je potrebné brať do úvahy. Otec v podanom odvolaní uvádza, že matka výdavky zveľičuje, čo nie je pravdou, pretože všetky výdavky týkajúce sa mal. B. a Z. vydokladovala, čo potvrdil aj okresný súd v

ods. 41 rozsudku. Dokonca samotný súd uviedol, že náklady deklarované matkou otec nespochybnil (spochybnil len matkin výber psychológa pre Z.). Otec v podanom odvolaní uvádza, že výdavky na mobil, čítačku kníh a tablet sú výnimočné, k tomuto uviedla, že ich rozráta príkladmo na mesačnej báze, avšak v prípade dospelých detí sú tieto výdavky adekvátne, napr. aj vzhľadom k súčasnej covidovej situácii a k súčasnému dištančnému vzdelávaniu. Toto všetko poukazuje na fakt, ktorý dáva do pozornosti, že otec sa nepodieľa na osobnej starostlivosti o deti a že ho nezaujímajú ich rozvoj a potreby. Čo sa týka námietky otca, že matka nevyvíja žiadne úsilie na to, aby sa mohla podieľať na úhrade nákladov pre B. a Z., uviedla, že v konaní jednoznačne preukázala, že jej príjem je rovnaký resp. poklesol od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k mal. deťom. Uvedené je zapríčinené situáciou okolo covid 19 a nemožnosťou výkonu jej práce- fotenia, ale najmä tým, že mal. deťom zabezpečuje výlučnú osobnú starostlivosť iba ona ako matka detí, starostlivosť je potrebná najmä čo sa týka Mie a jej závažných zdravotných problémov (rázštep, ale aj psychiatrické a psychologické problémy- preukázané v konaní). Ona sa teda podieľa na výdavkoch mal. detí, v rozsahu aký jej aktuálna situácia dovoľuje. Napríklad v mesiaci 12/2020 bola situácia taká, že jej prišli viaceré upomienky na úhradu, ktoré predkladá v prílohe, pretože nevládala niektoré výdavky uhradiť. K otázke daňového bonusu uvádza, že súd pri určovaní výšky výživného na mal. dieťa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. Súd spravidla vychádza z príjmu povinného rodiča za posledných dvanásť mesiacov, pričom zohľadňuje čistý príjem povinného rodiča. Pritom nie je vôbec podstatné, či na čistý príjem povinného rodiča má vplyv daňový bonus na iné dieťa. Daňový bonus je úľava na dani, ktorú môže uplatniť daňovník na dieťa pri splnení zákonom stanovených podmienok. Daňovým bonusom na dieťa sa znižuje daňový základ daňovníka, t.j. aj výsledná daňová povinnosť. To by súd podľa názoru matky nemal brať na zreteľ osobitne, rovnako by musel totiž postupovať pri zohľadňovaní odpočítateľných položiek na daňovníka, manželku, sporenie a pod... Otec v podanom odvolaní uvádza, že matka uvádza fiktívne návštevy lekárov, čo nie je pravda, pretože všetko preukázala potvrdeniami od lekárov, navyše uvedené potvrdil aj samotný súd v ods. 19 rozsudku. Je zarážajúce, akým spôsobom otec spochybňuje návštevy lekárov maloletých detí, pričom sa ani na jednej návšteve lekára s maloletou Z. alebo B. nezúčastnil. Sú to maloleté deti, tak ako aj jeho ďalšie dve maloleté deti, ktoré potrebujú starostlivosť a pomoc svojich rodičov, žiaľ dostáva sa im táto len zo strany matky, ktorá túto starostlivosť plne zabezpečuje. Navyše vzhľadom k psychologickým a psychiatrickým problémom mal. Z., zabezpečuje matka túto starostlivosť intenzívnejšie, pretože Z. ju potrebuje o to viac. Otec v podanom odvolaní ako aj počas konania neustále uvádza, že matkin priateľ s ňou žije v spoločnej domácnosti a mal by na ňu prispievať. K tomuto poukázala nato, že s touto námietkou sa dostatočne vysporiadal okresný súd v konaní- ods. 48 rozsudku. V konaní bolo preukázané, že jej priateľ u nej nebýva, to že ju navštívi na 2 dni počas víkendu, neznamená že sa má podieľať aj na výdavkoch jej domácnosti. Poukázala na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej súčasný priateľ matky nemá vyživovaciu povinnosť voči jej deťom. Napriek tejto skutočnosti matkin priateľ sa snaží, berie deti na výlety. Ak však tento súčasný priateľ pomáha matke so zabezpečovaním ich výživy, robí to výlučne dobrovoľne a dôsledkom tejto jeho pomoci v žiadnom prípade nemôže byť zníženie výživného na strane osoby, ktorá má skutočnú vyživovaciu povinnosť voči deťom, teda ich otca. Otec v podanom odvolaní opätovne naráža na nepriaznivý zdravotný stav mal. Z., a poukazuje na tú skutočnosť, že navštevuje športovú triedu zameranú na plávanie t.j. jej zvýšené výdavky v súvislosti s plávaním. K tomuto uviedla, že Z. vybrali do športovej triedy už v 4. ročníku, v tom čase navštevovala logopédiu 2- krát mesačne, raz týždenne špeciálnu pedagogičku, s tým súviseli denné cvičenia, nebolo možné aby stíhala aj plavecké tréningy. Vzhľadom k problémom, ktoré neskôr v škole nastali, rozhodla sa matka spolu s Z. pre prestup do plaveckej triedy. Jej zlý zdravotný stav nie je prekážkou v športe - ani v plávaní - šport jej pomáha pri psychických problémoch, uvedené bolo odkonzultované s lekármi. Z. pláva od svojich 2,5 roka, plávanie ju vždy naplňalo a bavilo. K otázke brigád týkajúcich sa B. a jeho podieľania sa na výdavkoch uviedla, že B. sa vybavoval individuálny študijný plán, nie preto aby mal „čas“ v 16 rokoch na brigády, ale aby mohol študovať veci mimo školské osnovy, pripravovať sa na súťaže, ktoré budú mať veľký význam v rámci jeho uchádzania sa o štúdium na vysokej škole. B. okrem štúdia na gymnáziu, ktoré teraz prebieha dištančnou formou sa naďalej zúčastňuje súťaži, tie prebiehajú online, zúčastňuje sa prednášok, vedie samoštúdium. Napr. počas januára 2021 sa zúčastnil týchto súťaží: 10.1. Winter chemistry competition 1 kolo, 17.1. Winter chemistry competition 2 kolo, 28-29.1. krajské kolo chemickej olympiády kategória A, 30.1. mock F=ma exam. Okrem toho : online prednášky - každá sobota od 18 hod -20 hod. - Harvard physics circle, 15.1. anorganická a analytická chémia +biochémia, 16.1. organická chémia 22.1. organická chémia + fyzikálna chémia. Naďalej zdôrazňuje, že na ňu je ponechaná výlučná osobná starostlivosť o maloleté deti, ktorá predstavuje zabezpečovanie všetkých potrieb detí nielen materiálnych. Otec plní len výživné. Od 03/2020 (korona pandémia), prenechal otec celú starostlivosť o deti na matku, B. tam bol len par

víkendov, Z. nechodí vôbec. Je to práve ona, ktorá si musí zariadiť čas tak, aby poskytla starostlivosť aj v čase kedy ju má mať v starostlivosti otec, je potrebné prihliadnuť aj na túto skutočnosť pri určovaní výživného. Vyživovacia povinnosť rodičov slúži najmä na uspokojenie odôvodnených hmotných potrieb, ako bytovej otázky, ošatenia, stravovania. Výživné má však pokryť i ďalšie odôvodnené potreby, ktoré sú podstatné vzhľadom na výchovu a vývoj dieťaťa, ako vzdelanie, kultúrne a športové vyžitie, príprava na budúce povolanie, rekreácia a pod. Odôvodnené potreby dieťaťa zahŕňajú aj alikvotnú časť nákladov na bývanie, ako i nepravidelné výdavky, vrátane výdavkov súvisiacich so zlým zdravotným stavom najmä mal. Mie a mimoriadnymi schopnosťami maloletého B.. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že obe staršie deti majú podstatne vyššie výdavky v porovnaní s mladšími, ktoré sú ešte v útlom veku. Zdôraznila, že otec sa od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom už nepodieľa na mimoriadnych výdavkoch, ani deťom nedáva na sviatky darčeky. Je toho názoru, že prakticky všetkými skutočnosťami uvádzanými v odvolaní proti výroku o určení výšky výživného, sa náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal už prvostupňový súd, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky na zákonné rozhodnutie. Okresný súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci vrátane tých, na ktoré poukázal v odvolaní otec maloletých. Z vyššie uvedených dôvodov považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny a navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

10. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že zotráva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 08.01.2021.

11. Otec mal. detí v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že v plnom rozsahu trvá na svojom odvolaní, ako aj na všetkých skutočnostiach, ktoré v ňom uvádza. Výživné v aktuálnej výške, na B. 250 eur a na Z. 200 eur platí od decembra 2018. Je to viac ako dva roky a v konaní bolo preukázané, že zmena nastala tak na strane oprávnených detí, ale najvýraznejšia zmena nastala na jeho strane, ako strane povinnej. Od posledného konania už ani jedno dieťa nepotrebuje okuliare, B. nechodí už ani ku kožnému lekárovi, Z. už nenavštevuje logopédiu v Bratislave (napriek tomu, že matka vo svojich vyjadreniach tvrdila, že tam stále chodí) a Z. zdravotný stav jej umožnil zmeniť školu a prestúpiť do výberovej športovej triedy. Výživné v aktuálnej výške nie je schopný platiť, nezodpovedá to jeho príjmu ani príjmu jeho domácnosti. Skutočnosť, že si plní vyživovaciu povinnosť voči B. a Z. riadne a včas je len vďaka finančnej pomoci jeho rodičov a jeho svokry, ktorí im pomáhajú s nákupom základných potravín a samozrejme je to na úkor ostatných jeho maloletých detí, ktorým nie je schopný zabezpečiť veci bežnej potreby. Pokles príjmu manželky je tak zásadný, že to ohrozuje základné fungovanie ich domácnosti. Hlavným dôvodom na určenie nadštandardne vysokého výživného v roku 2019 bolo, že manželka sa môže vo zvýšenej miere podieľať na úhrade výdavkov ich spoločnej domácnosti a môže aj v plnej miere platiť výdavky na ich, v tom čase jediné spoločné dieťa, keďže on sa osobne stará o N.. Takže manželkin vyšší príjem bol v tom čase dôvodom na určenie nadštandardne vysokého výživného. Teraz, keď tento príjem manželka nemá, by súd mal postupovať obdobne pri posudzovaní ich situácie a pri rozhodovaní o výške výživného by mal opätovne brať ohľad v tomto prípade na chýbajúci príjem manželky. Právna zástupkyňa matky tvrdila, že si mali vytvoriť rezervu na toto obdobie. Rád by uviedol, že manželka príjem deklarovaný v roku 2019 dosahovala po dobu roka a pol pred nástupom na materskú dovolenku. A za tento rok a pol s čistým príjmom cca 1000 eur a úhradou takmer všetkých nákladov na domácnosť a potrieb N. sa nedá ušetriť na tri roky výpadku príjmu. Navyše, manželka pracovala na projekte, ktorý už skončil, a teda po skončení rodičovskej dovolenky sa nemá do akého zamestnania vrátiť a tento príjem mať nebude. Manželke vznikol nárok na materskú dávku v septembri 2019 a poberala ju do mája 2020. V máji 2020 dostala za časť mesiaca alikvotnú časť materskej dávky plus rodičovský príspevok. V tomto období bol jej príjem zhruba na úrovni čistého príjmu zo zamestnania. Avšak za mesiac jún 2020 dostala už len rodičovský príspevok a on návrh na zníženie výživného podal 6.7.2020, teda jeden mesiac od dramatického poklesu príjmu ich domácnosti, hoc teda je to deväť mesiacov po narodení S., ale len jeden mesiac od straty príjmu manželky. Ako uvádza právna zástupkyňa matky, v rozsudku 11/CoP/15/2015 KS Žilina, posledná citovaná veta...."Nie je možné znižovať životnú úroveň jedného dieťaťa na úkor ďalších detí." Musí povedať, že presne toto sa deje, lebo jeho dve najmladšie deti majú podstatne nižšiu životnú úroveň, ako B. s Z., vďaka výživnému, ktoré starším deťom platí a neostáva mu priestor na zabezpečenie bežných vecí pre jeho ostatné dve mladšie deti. Je neprijateľné, aby matka či jej právna zástupkyňa navrhovali, aby si on navyšoval príjem dohodou o vykonaní práce v inom zamestnaní. On má zamestnanie na plný úväzok a dosahuje nadštandardnú mzdu na tento región a aj v rámci jeho zamestnávateľa. Zdravotný stav S. je naďalej taký, že si vyžaduje pravidelné návštevy všetkých odborných ambulancií tak, ako preukázal v konaní. Každodenne cvičí Vojtovu metódu, aby bol jeho rozvoj a napredovanie primerané jeho veku, čo ich stojí obrovské úsilie. Vo februári ide aj

na ďalšie testy ohľadom cystickej fibrózy, takže tvrdenia matky, že tieto výdavky už nie je potrebné brať do úvahy sú mylné a nezakladajú sa na pravde. N. taktiež musí každý deň cvičiť logopédiu, lebo jeho vývoj reči nie je dobrý a pravidelne mesačne navštevuje logopedickú ambulanciu (bez úhrady). Teraz, keď je materská škola zatvorená (bola zatvorená aj od marca 2020 do septembra 2020), musia sa mu venovať veľmi intenzívne, aby splnil všetky predpoklady na prijatie do základnej školy. Pričom ide o veľmi živé dieťa, ktoré potrebuje veľa pozornosti. On, napriek pandémie, musí vykonávať prácu na pracovisku, takže všetka osobná starostlivosť o batola a predškoláka je výlučne na manželke. Vo všetkých svojich vyjadreniach tvrdil, že matka výdavky za rok 2020 riadne nepreukázala, ako jediné výdavky na deti zdokladovala tábor pre Z., letnú školu pre B., jednu platbu za zubára za Miu z roku 2019 (33 eur) a dve platby z roku 2020 (68 eur), kúpu mobilu a nejakého oblečenia v októbri 2020. Jeho tvrdenie, že matka nevyvíja žiadne úsilie na to, aby sa mohla podieľať na úhrade finančných nákladov na maloleté deti je práveže potvrdené tým, že matka preukázala dosiahnutý príjem v roku 2019 rovnaký ako v predchádzajúcich rokoch a ako tvrdí v poslednom vyjadrení, rovnaký príjem, resp. o niečo poklesnutý, dosiahla aj za rok 2020. Ale keďže deti sú každým rokom staršie a nepotrebujú už takú osobnú starostlivosť (blížia sa vekom k dospelosti), matka nevyvíja žiadne úsilie na dosiahnutie príjmu adekvátneho k jej tvrdeniu o najlepšej fotografke na Slovensku. Deklarovaný príjem matky zodpovedá polovičnému úväzku nekvalifikovanej pracovnej sily. Matka vo svojich vyjadreniach (najmä z 25.08.2020) uvádza zoznam absolvovaných lekárskech návštev s oboma deťmi. Vo svojej reakcii zo dňa 20.9.2020 rozporoval tento zoznam, kde preukázateľne (na základe výpisu zo zdravotnej poisťovne) zdokumentoval, že 30% týchto tvrdených návštev sa neuskutočnilo. Takisto matka opakovane tvrdila, že Mia bola dlhodobo PN pred plánovanou operáciou, pričom predložené potvrdenie od pediatričky len potvrdilo skutočnosť, že po preliečení antibiotikami bola z preventívnych dôvodov ponechaná doma 2 mesiace. Okresný súd v bode 48. a následne aj v bode 54 tvrdí, že matkin priateľ sa u nej zdržuje v priemere 3 dni (nie 2 ako uvádza matka) v týždni, a teda by sa mal čiastočne podieľať na nákladoch na bývanie a vedenie domácnosti. Ale ako uviedol vo svojom odvolaní, okresný súd neskúmal výšku príjmu matkinho priateľa a nevenoval tomu žiadnu ďalšiu pozornosť. Pričom uvádza, že keď matka má poklesnutý svoj aj tak nízky príjem, z čoho platí zvýšené náklady na stravu jej priateľa, vodu a iné náklady domácnosti. On môže len veriť, že výživné, ktoré platí na deti je skutočne určené pre deti a nie na živienie matky maloletých detí a popripade ešte aj jej priateľa. K aktuálne predloženým nezaplateným dokladom matky uviedol, že tomu nerozumie. Platí výživné riadne a včas, výživné je nadštandardne vysoké a napriek tomu matka neuhradí poplatok mestu za komunálny odpad za maloleté deti, pričom výživné je sčasti určené aj na tieto poplatky. O to viac je to v kontraste s výdavkom na nový mobilný telefón v októbri 2020. V Prievidzi je aktuálne 7 základných škôl, takže výber pri zmene školy pre Z. bol veľký. To, že sa rozhodli pre športovú triedu na základnej škole Sama Chalúpku a bola tam prijatá, pričom ide o triedu výberovú na základe študijných a športových výsledkov, a pediatrička dala súhlas s jej návštevou potvrdzuje, že zdravotný stav maloletej Z. je zodpovedajúci takým vysokým nárokom. Matka od čias ich rozchodu trvala na tom, že deti musia byť zverené do jej osobnej starostlivosti. To znamená, že ona má vykonávať túto osobnú starostlivosť a on ako otec, sa má podieľať na ich výžive v súdom stanovenom rozsahu a má právo na styk s nimi v stanovenom rozsahu. Ak sa matka nechce osobne starať o maloleté deti, môže dať návrh na súd, aby zmenil toto rozhodnutie. On má svoje deti rád, zaujíma sa o ne, trávi s nimi čas rád. B. k nemu chodí pravidelne, matka mu bráni vo výkone pravidelného styku s Z., ale obe deti vedia, že sú u neho vítané. Opakovane uvádza, že výška výživného na B. a Z. predstavuje 35% z jeho čistého príjmu (pri odrátaní daňového bonusu dokonca 38% čistého príjmu), teda žiadna zostávajúca suma na výživné pre ostatné deti nie je. A to má ešte aj vyživovaciu povinnosť voči svojej manželke. Výživné v aktuálnej výške na maloletého B. a Z. je pre neho neprijateľne vysoké, nedokáže ho hradiť z jeho príjmu pri aktuálnych životných podmienkach. Nezodpovedá to jeho možnostiam, schopnostiam, je neprimerané a ohrozuje fungovanie jeho rodiny, ktorá si nedokáže zabezpečiť základné potreby (úhrada elektriky, strava). Jeho syn N. by sa mohol ako predškolák v máji 2021 zúčastniť plaveckého výcviku zo škôlky, ktorý bude stáť 50 eur, čo si ale nemôže finančne dovoliť. Aktuálne používa 10-ročný bicykel, ktorému funguje len jedna brzda, aj to nie poriadne a prehadzovačka nefunguje vôbec. Veľmi sa túži naučiť korčuľovať, ale kolieskové korčule si pre neho nemôže dovoliť kúpiť. Veľmi rád by chodil na gymnastiku do Prievidze, ale keďže jedna hodina stojí 7 eur plus nafta na cestu do Prievidze a späť nie je v jeho finančných možnostiach mu to umožniť. Má za to, že všetky jeho deti majú právo byť rovnako podporované vo svojom rozvoji a koníčkoch. Pracuje na plný úväzok, stará sa o deti, má jeden príjem, ktorý musí stačiť pre všetkých, avšak z priemerného čistého príjmu 1.243 eur, platí B. a Z. 450 eur mesačne, zaplatí splátku hypotéky 224 eur, ostane mu 569 eur mesačne, čo mu umožní uhradiť len absolútne nevyhnutné výdavky na jeho domácnosť (aj to nie v plnej miere). Preto žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, ako uviedol vo svojom odvolaní.

12. Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že zotrúva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 08.01.2021.

13. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

14. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

15. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

16. Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

17. V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

18. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

19. Súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane povinného rodiča, teda navrhovateľa ako aj na strane oprávnených maloletých detí oproti poslednému rozhodovaniu o výživnom.

20. V prejednávanej veci sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že jeho súčasná finančná situácia mu neumožňuje prispievať na výživu maloletých detí v rozsahu, ako bol k tomu zaviazaný. Súd prvej inštancie preto správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane maloletých detí. Správne potom v konečnom dôsledku rozhodol, keď návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

21. Odvolací súd preskúmaním veci dospel teda zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti nie je dôvodný. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k mal. deťom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom č.k. 5P/60/2018-118 zo dňa 27.2.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/33/2019-156 zo dňa 25.9.2019, ktorým súd uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletého B. mesačne sumu 250 eur a na výživu maloletej Z. mesačne sumu 200 eur, s účinnosťou od 21.12.2018. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2019. Rovnako vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom sa nijako nezmenili majetkové pomery rodičov maloletých. Obaja rodičia vlastnia nehnuteľnosť, v ktorej bývajú so svojou rodinou (otec je podielový spoluvlastník rodinného domu v podiele jedna polovica, druhá je vo vlastníctve jeho terajšej manželky) a matka je výlučnou vlastníčkou bytu, pričom všetku osobnú starostlivosť v súčasnosti takmer výlučne maloletým deťom zabezpečuje len matka. Otec sa s maloletým B. stretáva maximálne len v rozsahu stanoveným súdom a s mal. Z. sa v súčasnej dobe takmer nestretáva, pričom vzájomný vzťah medzi nimi je narušený. Zároveň otec aj počas terajšej zhoršenej pandemickej situácii obmedzil svoj styk aj s mal. B. a celú ťarchu starostlivosti o mal. deti prenechal matke, ktorá v tom čase bola aj z tohto dôvodu (nielen kvôli pandémie) limitovaná v podnikateľských aktivitách, čo sa prejavilo aj na jej súčasných príjmoch. Ďalej bolo preukázané, že otec síce na výživu oboch svojich detí platí súdom určenú sumu, avšak nad rámec takto súdom určenej vyživovacej povinnosti nijako neprispieva, pričom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obe mal. deti majú zvýšené náklady, spočívajúce v tom, že mal. B. je nadpriemerne nadaný,

z dôvodu ktorého sa venuje mnohým nákladným mimoškolským aktivitám súvisiacim s jeho ďalším osobnostným napredovaním a mal. Z. má zase vážne zdravotné problémy, vyžadujúce si zvýšenú zdravotnú starostlivosť, ktoré mali za následok takisto zhoršenie jej psychického stavu. Čo sa týka námietky otca uvádzanej v odvolaní ohľadom zmeny školy mal. Z., že to, že sa rozhodli pre športovú triedu na základnej škole Sama Chalúpku a bola tam prijatá, pričom ide o triedu výberovú na základe študijných a športových výsledkov, a pediatrička dala súhlas s jej návštevou potvrdzuje, že zdravotný stav maloletej Z. je zodpovedajúci takým vysokým nárokom, odvolací súd túto nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko, to že maloletá zmenila školu, neznamená, že nemá vážne zdravotné problémy, pričom vážne zdravotné problémy maloletej boli riadne preukázané dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie, a to lekárskymi potvrdeniami. Čo sa týka ďalšej námietky otca mal. v podanom odvolaní, že matka uvádza fiktívne návštevy lekárov, túto odvolací súd rovnako nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko matka mal. detí všetko preukázala potvrdeniami od lekárov, pričom otec detí sa ani na jednej návšteve lekára s maloletou Z. alebo B. nezúčastnil. Sú to maloleté deti, tak ako aj jeho ďalšie dve maloleté deti, ktoré potrebujú starostlivosť a pomoc svojich rodičov, avšak táto sa im dostáva len zo strany matky, ktorá túto starostlivosť plne zabezpečuje. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca sa v podstate nezmenili ani náklady u mal. syna otca, N., ktorý i naďalej, v súčasnosti však už ako predškôľák, navštevuje materskú školu. Ďalej mal odvolací súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného na mal. deti matke ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla, tá naopak pribudla otcovi, narodením syna S. dňa 14.10.2019, ktorý sa navyše narodil v zlom zdravotnom stave, ktorý u neho vyžadoval zvýšenú zdravotnú starostlivosť, najmä v prvých týždňoch života. V súčasnosti, aj podľa vyjadrenia otca pred súdom prvej inštancie, sa zdravotný stav mal. S. upravil a náklady so zdravotnou starostlivosťou u neho podstatne klesli a pozostávajú z nákladov na cestovné, ktoré otec síce uvádzal vo výške 150 eur, avšak aj podľa odvolacieho súdu sa javia ako nadnesené, v tejto výške mohli byť len v čase po narodení maloletého, no v súčasnosti možno aj podľa názoru odvolacieho súdu akceptovať sumu do 50 eur mesačne. V konaní pred súdom prvej inštancie otec takisto preukázal, že od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti voči oboch deťom podstatne klesol aj príjem jeho manželky. Kým v čase poslednej úpravy výživného bol jej základný príjem vo výške 2.100 eur a v čistom podľa otca 1.470 eur, z ktorej sumy však značnú časť vynakladala na cestovné do práce, po odrátaní nákladov ktorých jej zostala „len“ suma asi 1.000 eur, v súčasnosti je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že manželka otca nie je povinná vyživovať otcove maloleté deti z iného vzťahu, jej príjem sa aj v predchádzajúcom rozhodnutí zohľadňoval len vo vzťahu podieľať na výdavkoch na ich domácnosť. Pomery na strane otca sa zmenili aj v tom, že kým v čase poslednej úpravy výživného bol jeho priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.534 eur, v súčasnosti je o niečo nižší, vo výške 1.271 eur. V tejto súvislosti ani podľa odvolacieho súdu neobstoja tvrdenia otca uvádzané ako pred súdom prvej inštancie tak v podanom odvolaní, že základná mzda jeho je, resp. bola u oboch jeho zamestnávateľov rovnaká, resp. u súčasného zamestnávateľa je dokonca o niečo vyššia a že vyšší príjem u predchádzajúceho zamestnávateľa mal z dôvodu vyšších odmien, pričom jeho predchádzajúca práca bola náročnejšia a vyšší príjem z tejto práce mal po vynaložení vyššieho pracovného úsilia, pretože je povinnosťou rodiča zabezpečiť svojmu dieťaťu, ktoré je výživou na neho odkázané, rovnakú životnú úroveň, akú má jeho rodič. Bolo teda v možnostiach a schopnostiach otca u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa, u ktorého sám, z vlastného podnetu skončil pracovný pomer, mať príjem vyšší, a o možnosť tohto vyššieho príjmu sa otec pripravil sám, svojím vlastným rozhodnutím. Ani podľa odvolacieho súdu neobstoja z tohto pohľadu tvrdenie otca, že svoju pôvodnú prácu zmenil z dôvodu, aby bol bližšie so svojou rodinou, aby mohol brávať do a zo škôlky svojho syna N., alebo že nemal peniaze na opravu auta. Preto súd prvej inštancie pri opätovnom posudzovaní vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom správne vychádzal z potenciálneho príjmu otca vo výške 1.534 eur mesačne (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Čo sa týka matky mal. detí vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, a to z predloženého daňového priznania za rok 2019 a takisto z jej tvrdení, že jej príjmy z podnikania sa ani v súčasnej dobe nezmenili. Hoci sú ovplyvnené súčasnou pandemickou situáciou, podľa tvrdenia matky, bol predpoklad, že v mesiaci december sa jej príjmy dostanú na úroveň z predchádzajúceho roku. Čo sa týka tvrdenia otca pred súdom prvej inštancie ako aj v podanom odvolaní, že spolu s matkou v jednej domácnosti žije aj jej priateľ, ktorý by sa na nákladoch v domácnosti matky mal takisto podieľať, odvolací súd uvádza, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, a to vypočítaním matky a takisto mal. detí, prostredníctvom kolízneho opatrovníka, bolo preukázané, že matkin priateľ sa v jej domácnosti naozaj zdržuje asi tri dni v týždni a teda v tomto období by sa mal na nákladoch domácnosti podieľať, pričom matka túto skutočnosť nespochybnila, tvrdiac, že jej priateľ jej síce na spoločné náklady v domácnosti, keďže majú oddelené financie, neprispieva, pomáha jej však tak, že vozí matku a jej deti,

komunikuje s lekármi namiesto matky pri vybavovaní rôznych vecí deťom kvôli jej rečovému handicapu a platí všetky náklady súvisiace s výletmi s členmi rodiny matky, ktorých sa zúčastňuje. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súčasný priateľ matky nemá vyživovaciu povinnosť voči jej deťom, ak však tento súčasný priateľ pomáha matke so zabezpečením ich výživy, robí to výlučne dobrovoľne a dôsledkom tejto jeho pomoci v žiadnom prípade nemôže byť zníženie výživného na strane osoby, ktorá má skutočnú vyživovaciu povinnosť voči deťom, teda ich otca. Odvolací súd konštatuje tak ako už správne uviedol súd prvej inštancie, že odôvodnené potreby každého dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, absolvovania aktuálneho stupňa vzdelávacej sústavy, prípravy na budúce povolanie štúdiom, ako i od jeho záujmov a nadania. V danom prípade obe staršie deti otca majú podstatne vyššie výdavky v porovnaní s mladšími, ktoré sú ešte v útlom veku. Mladšie deti žijú v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý sa prirodzene podieľa aj na ich osobnej starostlivosti, na rozdiel od jeho starších detí. Navyše, matka zabezpečuje starostlivosť o mal. Z. v súčasnosti aj v čase, keď by podľa rozhodnutia súdu mala byť v starostlivosti otca (maloletá sa v súčasnosti stýkať s otcom odmieta). V prejednávanej veci bolo dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie preukázané, že životné náklady mal. B. a Z. sú z vyššie uvádzaných dôvodov (mimoškolské aktivity, zdravotný stav) vysoké, úhradu ktorých pomáhajú matke zvládať aj ďalší jej rodinní príslušníci, a na ktorých sa otec od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti k mal. deťom už nepodieľa (dovtedy otec prispieval deťom pri príležitosti sviatkov sumou 20-30 eur a podieľal sa finančne aj na nákladných mimoškolských aktivitách syna B.). Vzhľadom na vyššie uvedené, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú u oboch mal. detí naďalej veľmi vysoké najmä z dôvodu mimoškolských a školských aktivít u mal. B. a v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom u mal. Z., s prihliadnutím tiež na ďalšie potreby oboch detí, súvisiace s ich návštevou školy a ďalšími potrebami, odôvodňujúce ich vek (náklady na stravu, oblečenie, hygienu, kultúrne vyžitie) a na možnosti a schopnosti oboch rodičov, pri zohľadnení skutočností, že takmer výlučnú starostlivosť maloletým deťom zabezpečuje matka, že otec okrem riadneho plnenia si svojej vyživovacej povinnosti na potreby detí neprispieva a s mal. Z. sa v súčasnosti ani nestretáva, a pri predpokladanej skutočnosti, že rodičia žiadne vážnejšie zdravotné obmedzenia nemajú (súdu ich neoznámili) a teda nemajú ani zníženú schopnosť zaradiť sa do pracovného procesu, že obaja rodičia sú bytovo zabezpečení, že otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť, že potenciálny príjem otca je vyšší, než aký dosahuje u súčasného zamestnávateľa, že matkine možnosti mať vyšší príjem z podnikania čiastočne limituje osobná starostlivosť o jej mal. deti (aj keď táto už vzhľadom na ich vek v celom rozsahu už nevyvažuje vyživovaciu povinnosť otca), pri zohľadnení predpokladaných nákladov oboch rodičov na bývanie, stravu, oblečenie, hygienu a kultúrne vyžitie, s tým, že na nákladoch na bývanie a vedenie domácnosti otca sa musí podieľať aj jeho manželka, ktorej príjem v súčasnosti je síce podstatne nižší ako v čase poslednej úpravy výživného a na nákladoch na bývanie a vedenie domácnosti matky by sa mal čiastočne podieľať aj jej priateľ, ktorý v domácnosti matky prebýva v priemere tri dni v týždni a na to, že osobnú starostlivosť maloletým zabezpečuje v podstate len matka (z dôvodu ktorého nemôže mať vyšší príjem, ako v súčasnosti), považoval súd prvej inštancie správne návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom v celom rozsahu za nedôvodný a preto ho správne zamietol. Aj keď od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči oboj mal. deťom sa príjem v rodine otca znížil a náklady v jeho rodine sa narodením mal. S. zvýšili, oprávnené náklady na potreby dvoch starších detí sú však podstatne vyššie ako sú náklady na jeho menšie deti vo veku 1 a 5 rokov. Čo sa týka námietky otca uvádzanej v odvolaní, že mal. B. si môže nájsť brigádu a podieľať sa tak na výdavkoch, odvolací súd túto v danom prípade nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko ako vyplýva z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal. B. má individuálny študijný plán, aby mohol študovať veci mimo školské osnovy, pripravovať sa na súťaže, ktoré budú mať veľký význam v rámci jeho uchádzania sa o štúdium na vysokej škole, pričom sa okrem štúdia na gymnáziu, ktoré teraz prebieha dištančnou formou naďalej zúčastňuje súťaži, prednášok, vedie samoštúdium, pričom podľa názoru odvolacieho súdu, je povinnosťou rodiča rozvíjať talent maloletého dieťaťa a podieľať sa aj finančne na takom rozvoji maloletého dieťaťa a jeho príprave na povolanie, ktoré sú pre maloleté dieťa perspektívom do budúcnosti, tak ako je to u mal. B. a nie ho posielat' na brigády a potláčať rozvíjanie jeho talentu. Rovnako maloletá Z. má zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť v súvislosti s rázštepom podnebia, ktorá si u maloletej vyžiadala špeciálnu liečbu, ktorú maloletá podstupuje, pričom ako je uvedené vyššie, pokiaľ je rodič povinný umožniť dieťaťu rozvoj jeho talentu, vedomostí prispievaním zvýšenými výdavkami (ako v prípade maloletého Adama), o to viac je povinný podieľať sa na zvýšených výdavkoch na zdravotnú starostlivosť, aj keby malo ísť o zdravotnú starostlivosť nadštandardnú. Záverom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými otcom mal. detí v odvolaní náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal, jeho rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky

na zákonné rozhodnutie, pričom sa dôsledne zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci.

22. Odvolací súd preto námietky otca mal. uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené. Odvolací súd poukazuje na to, že otec mal. dieťaťa si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči mal. dieťaťu pokiaľ nie je schopné samostatne sa živiť i na úkor vlastnej životnej úrovne. Malo by byť preto v jeho záujme podieľať sa na výžive svojich mal. detí podľa ich potrieb. Treba pritom zdôrazniť, že maloleté deti sú odkázané svojou výživou výhradne na svojich rodičov.

23. V danom prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.